

Forfatter: Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter III, stk. 12

Titel:

Citation: "Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter III, stk. 12", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 3, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-27, anm. nr. 1-272, dækkende 14.09.72-14.09.73 [stk. 2-27 ikke averteret i AA]*, Gyldendal, 1773, s. 14.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-4_003-shoot-w4_003_012_p14_bZONE1563894/facsimile.pdf (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 3, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-27, anm. nr. 1-272, dækkende 14.09.72-14.09.73 [stk. 2-27 ikke averteret i AA]

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

tragiske Foster vel ikke haft; nei! Sproget heri nærmer sig dog temmelig til det taalelige, og Versene have dog mere poetisk, end de blotte Rim; vi undtage adskillige Steder; men Hunger, Hunger, har alligevel virket paa det øvrige med samme Umildhed, som i Sybella. Virkningen maae ligne Marsagen; derfor er alting ogsaa her næsten ligesaa mæget og smagelest; som hiffet. Fabel uden Opfindelse, ingen Karakterers Anlæg eller Underholdning, trivielle og kolde Situationer, hele Handlingen uden Indvikling og Interesse. Vi kunne altsaa ikke raade vore Læsere at kobe dette Stykke; vi maatte i det Fald opfordre dem til Almisse; men nei! ikke engang kunne vi det; Forf. har vist sin Lon borte, og Forleggeren! — jo dog, en villig Forlegger ber ikke affrættes; han kan komme til Nytte ved en bedre Leilighed. Om de da endelig ville være saa ruide, at kobe det, saa bør vi dog spare dem for at læse det; Vi ville derfor i en Hast give dem Udtog af Stoffet, som et Middel imod videre Nygterighed: "Irene, en grov Prindsesse, var i sin Ungdom bleven fangen og ført til Constantinopel, hvor Solyman havde som Prinds lært at kiende og elske hende; da han kom paa Thronen, blev han egenmægtig